בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **ט"ז** ב תשס"ב (**28** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני שניפרד מימי פורים, הדברים הבאים...

טעם למה ש**נצטווינו במצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים** (2 מ 4 מצוות היום) בימי הפורים – לזכר ההצלה שנצלו ישראל מן הכליה בימי המן על-ידי מרדכי ואסתר שחיזקו את לבם של ישראל באהבה ובאחווה בין איש לרעהו ובאחדות גמורה של כלל ישראל, ובזמן שישראל באחדות אין בהם חסרון כלל, וגם ירעים שבהם נאשים טובים.

לפי שכל כחו של עמלק הוא רק בנחשלים שבעם ("**זכור את אשר עשה לך עמלק ... אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך...**"- [דברים כ"ה 17-18]) ובמרפים עצמם מן התורה והמצוות.

המן, שהיה תקפו של עמלק, חשב על ישראל לאבדם לאחר שהכשילם בחטא תחילה. וגם אותם שלא נכשלו בחטא, נתפסו בעוון אחיהם שלא מחו, וכיוון שנעשה פירוד בין הנכשלים לשאינם נכשלים, מה עשתה אסתר? – אמרה למרדכי: "**לך כנוס את כל היהודים...**" שאם תשוב האחדות לישראל ויהיו כלל אחד, לא יוכל לשלוט אפילו בנכשלים בחטא, שאם באת לנגוע בצפרנו של אחד מהם – כל ישראל מרגישים.

וכן אמרו חכמינו ביעקב אבינו: "**כינוסו וכינוס בניו הצילו מיד עשיו**", וכן כל פעם שישראל באים בצרה מחמס, עשיו ועמלק – אין ישועה אלא בכינוסם ובחיזוק האהבה והאחוה ביניהם.

[כאחד שזוכר את מלחמת המפרץ שהסתיים בחג הפורים בדיוק לפני 11 שנה, תוהה אני עדיין על צו השעה של צה"ל ל"כל היהודים" **<u>לא להיקהל יחד</u>**, אלא להתפזר לחדרים אטומים...!]

וכשם שנקהלו היהודים ועמדו על נפשם בימי המן ועל-ידי כך ניצולו מן הפורענות, כך נצטווינו בכל דור ודור לחזק בינינו את האחדות כדי שלא ישלטו בנו שונאינו. וימי הפורים מסוגלים לעניין זה של אחדות ישראל יותר מכל השנה! על כן, הוסיפו לנו בימים אלה מצוות של משלוח מנות ומתנות לאביונים, כדי להרבות אהבה בישראל שתהא שמורה איתנו כל השנה תמיד, ועל-ידי זה לא יהיה לעמלק כח לשלוט בישראל. [ספר התודעה]

***

<u>בעניין אחר מענייני דיומא...</u>

אין הקב"ה בא בטרחא עם בריותיו, לפיכך לא ציווה לישראל שיהיו עולים לרגל לירושלים בימות הגשמים אלא שלושת הרגלים בעונת האביב והקיץ, שהימים יפעם והלילות נעימים להולכים בדרכים. כל החורף עסוקים הכל, זה בשדהו, וזה בכרמו וזה בגינתו. כיוון שקרב חודש ניסן, שמחים כל ישראל באמרם – "בית ה' נלך".

ומתחילת ניסן היו ישראל מושכים בדרכים בכל קצות הארץ, ועולים לירושלים להקריב את קרבן הפסח ולראות את פני ה' ולעשות את כל צרכיהם שהניחו בחורף לעשותם בירושלים במקום המקדש והסנהדרין.

כיון שעונת הגשמים כבר פסקה (כמעט?), וכיון שהדרכים עומדות להתמלא עוברים ושבים, לכן היה יום **חמישה-עשר** ב**אדר** (אתמול) קבוע שבו יצאו שליחי בית דין לתקן הדרכים והרחובות שנתקלקלו בימות הגשמים כדי שיהיו מתוקנים לעולי רגלים, ובשביל מכי הנפש בשגגה (ר"ל!) שצריכים לנוס אל ערי מקלטם מפני גואל הדם. והיו פותחים את הבורות של המים המכונסים שיהיו מוכנים לעולי הרגל לשתיה להם ולבהמתם. [ספר התודעה]

כניסת השבת (ב"ש): 17^{15}

צאת השבת (ב"ש): 18^{14}

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **ט"ז** ב תשס"ב (**28** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=השבת – קוראים משני ספרי תורה – באחד פר' **"כי-תשא"**, ובשניה – **"פרשת פרה"**.=

כניסת השבת (ב"ש): 17^{15}

צאת השבת (ב"ש): 18^{14}

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל